34ste jaar. — Nr 12. Zaterdag 29 januari 1887.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen en brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** francs per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centimen per drukregel
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of midden in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 29 JANUARI.

Nieuwjaarsgiften

aan Z. H. Leo XIII.

De katholieke wereld bereidt zich om het priesterlijk jubile van den grooten Paus, die de Kerk regeert, op verheven wijze te vieren.

Over gansch de oppervlakte van den aardbol, overal waar eene kerk, eene kapel, eene bidplaats is, overal waar zich een man bevindt die geloolt, die bidt, die zijne blikken naar Rome richt, doet eene zelfde gedachte alle zielen trillen : aan dit jubile deel nemen.

Te dezer gelegenheid zal men, overigens zonder verbazing, de bewonderenswaardige eenheid zien dezer Kerk, welke zich schikt naar alle ontwikkelingen der menschheid, zonder op te houden haar-zelven te zijn, omdat zij ze allen in staat van kiemen bevat ; van deze Kerk, die zich samenvat in den Opperpriester gelijk een huisgezin zich samenvat in den vader, zijne ziel en zijne kracht.

Deze Opperpriester, de scheidsrechter der volkeren en der koningen, heeft aan de wereld heerlijke lessen gegeven in zijne Jubilarische encicklieken. De Eerw. P. Godfroy, der Societeit Jezus, heeft het geheel der pauselijke onderrichtingen willen ontbinden en de meest uitspringende punten aanteekenen der richting ingeprint aan de mannen van onzen tijd, door Zijne Heiligheid Leo XIII.

Dit werk, met de grootste zorg opgesteld, komt ten gepasten oogenblik. Het moest en zal het *Vade mecum* van alle katholieken worden.

Het pauselijk Comiteit van het bisdom Luik heeft, voor de viering van het priesterlijk jubelfeest van Zijne Heiligheid Leo XIII, geneend zich te moeten schikken naar het gedacht zelf van den Heiligen Vader, dit is, zijne onderwijzingen verspreiden, ze beter doen kennen.

Dit Comiteit heeft besloten het werk van den Eerw. P. Godfroy te schenken aan alle personen, die aan de NIEUWJAARSGIFTEN, dit jaar bijzonderlijk ter gelegenheid van dit jubile aanbevolen, ten minste voor eene bijdrage van vijf franken onderschrijven.

Wij juichen deze beslissing met des te meer genoegen toe, omdat zij van het pauselijk JUBILE aan elkeen, niet eene gedenkenis, de synthesis zal laten van alle onderrichtingen met eene machtige welsprekendheid te Rome gegeven.

—

5e LIJST.

Bedrag der vorige lijst	fr. 1231,02
M. Victor Laminne te Tongeren	5,00
St-Père, prinz pour nous	10,00
M. Pierre Robben te Jesseren	5,00
Eerw. heer pastoor van Herstappe	10,00
Collecte in de kerk	7,50
E. H. Frison pastoor te Coninxheim	10,00
Parochianen »	16,00
E. H. Pastoor en parochianen van Haeren	18,00
Parochie Membruggen.	
M. Noelmans burgemeester, 20,00. — Hubert Martens, 10,00. — Seraphinus Roggen, onderwijzer, 2,50. — Anna-Maria Aerden, 2,00. — Eenige parochianen te samen, 9,25. — J. Broeckx, pastoor, 10,00. Totaal fr.	53,75
Parochie Kerniel.	
M. J. F. Berchmans pastoor, 15,00. — Sœurs Bernardines de Colen, 25,00. — J. Jochems directeur, 5,00. — We Jan Berden-Lievsoens, 5,00. — We W. Groffils-Dewit, 5,00. — Ch. Groffils-Schrauen, 2,00. — Weduwe H. Winkelmans-Groffils, 5,00. — We P. Jusquin-Timmermans, 5,00. — R. Timmermans, 5,00. — Jan Timmermans-Groffils, 5,00. — P. Claes-Timmermans, 2,00. — G. Martens, 1,00. — Naamloozen 5,00 Totaal fr.	81,00
Parochie Overrepen.	
M. Gerardus Charlier, 5,00. — Jean Panis, 1,00. — August Budeners, 1,00. — Maria Baten, 1,00. — Elizabeth Delvaux, 0,50. — De leden van den Ivr. Rozenkrans, 10,00. — Joannes Vanbrabant 1,00. — P. Vanbrabant-Wilmots, 1,50. — J. Warnants, onderwijzer, 2,50. — Eerw. heer Pastoor en eenige parochianen, 25,00. Totaal fr.	48,50
Parochie Vechmael.	
M. Broekers pastoor, 10,00. — Peter Hamers, 2,00. — Naamloos 5,00. — Naamloos 1,00. — Naamloos 2,00. Totaal fr.	20,00
Totaal fr.	1515,77

Van alles wat.

Oorlog, oorlog, oorlog, dat is alles wat men allewijl hoort. Wilde men de ongeluksprofeten gelooven, dan zou men meenendat alle landen van Europa zullen in vuur en vlam staan, eer nog de koekoek zal beginnen te zingen.

Wilt gij weten, geachte lezers, wat den oude van den *Postrijder* daar van denkt ? Die oorlogsgeruchten zijn niets anders dan maneuvers die in het werk gesteld worden om de plannen der militaristen te doen lukken.

Om slechts van ons kleinlandje te spreken, er zitten hier mannen die kost wat kost den gedwongen militairen dienst willen invoeren. Die menschen willen het land vrees aanjagen, zij toonen overal vijanden die ons gaan verslinden en hunne conclusie is altijd dat België sterk moet wapenen om zijne vijanden kunnen terug over de grens te drijven. En daarom, ziet-je wel, moet alle man gedwongen soldaat worden.

In Duitschland speelt Bismarck dezelfde rol. Ik moet een groot leger hebben, roept hij, stemt maar millioenen en millioenen, want de franschen gaan ons aanvallen en als wij niet gereed zijn dan zijn wij in de pan.

Gelukkig zijn er nog kalme menschen die leven in de hoop, dat als de kiezingen van den duitschen Rijksdag voorbij zullen zijn, men op een maal al die in omloop gebrachte oorlogstijdingen zal zien verdwijnen als zwarte spooksels van eenen kwaden droom. Want waarom zou Duitschland eigenlijk oorlog voeren ?

Wat kunnen de Duitschers winnen bij een nieuwen oorlog tegen Frankrijk, indien, hetgeen volstrekt niet zeker is, de oorlog gelukkig voor hen uitvalt ?

Is de ervaring, in Elzas-Lotharingen opgedaan, van dien aard geweest, dat men in Duitschland er aan zou kunnen denken, ook Champagne en Franche-Comté in te lijven ? Kan iemand zich voorstellen, dat als Frankrijk opnieuw verslagen werd, Duitschland voortaan op zijne lauweren zou kunnen gaan rusten, en van iedere zorg voor eene nieuwe wapening bevrijd zijn ?

Niemand kan zich die vragen stellen, zonder ze ontkennend te beantwoorden.

Er is eene natie, die winnen kan bij de nederlaag der Franschen ; dat is Italie. De Italianen zouden Nizza, Savoie, misschien al het land ten oosten der Rhône, Corsica, Tunis en Algerie kunnen wenschen en zich die streken kunnen toeëigenes, omdat zij aldaar stamverwanten zouden vinden, die eenen blijvenden overgang mogelijk zouden maken. Dat zij over tien jaren, als hunne krachten geheel zullen ontwikkeld zijn, daarheen hunne blikken zullen wenden, zou niet te verwonderen zijn. Dat zij, om dat doel te bereiken, onder de hand door Duitschland worden aangezet en voorgesteld, dat is denkbaar. Maar dat Duitschland zelf op dit oogenblik de onzekere kans zou willen loopen van een oorlog, waarin het Frankrijk welicht zou verarmen, maar waarbij het zelf hoegenaamd niets zou kunnen winnen dat is te onwaarschijnlijk om het ernstig op te vatten. Bismarck wil zijne plannen doorhalen en daarom toont hij gelijk een spook eee aanstaande oorlog met Frankrijk. Frankrijks wapening moet dienst doen bij de duitsche kiezingen, — zie-daar de ware grond van al de oorlogsgeruchten. De kiezingen in Duitschland zijn echter eerst binnen vier weken en men zal zich dus moeten troosten met zoolang nog te leven in eene zenuwachtige spanning, die de gemoedesen overprikkelt. Wie met kalmte de hedendaagsche politiek beredeneert, moet tot het besluit komen, dat er voor eenen oorlog geene reden van bestaan is tusschen Frankrijk en Duitschland. Maar dit belet niet dat de algemeene indruk, dien het publiek van den toestand heeft, slecht is, en dat men nog lang onder dien slechten indruk blijven zal.

⁂

Het duitsche Staatsblad kondigt een keizerlijk besluit af, waarbij de paardenuitvoer op al de grenzen van Duitschland verboden wordt ; dit besluit zal onmiddelijk toegepast worden.

⁂

Men herinnert zich welke misbruiken het werkmans ondernoek aan den dag gebracht heeft. In zekere streken betaalt men de werklieden niet in geld maar in koopwaren. Gij hebt eene week lang voor uwen meester gewerkt ; goed, maar in plaats van u uwen loon in geld te betalen, dwingt men u naar eenen bepaalden winkel te gaan dien men u aanwijst, en in plaats van geld geeft men u daar eene kahot koffieboonen, eenen pot petrol en een paar klompen. Daarop wint de meester een goed deel, maar de werkman is den uil van het spel.

Om die misbruiken te beletten heeft het gouvernement thans een wetsvoorstel aangeboden waarvan wij hier de bijzonderste bepalingen mededeelen.

Eerste deel.

I. De werkloonen moeten in klinkende munt betaald worden. Alle andere betalingen worden nietig verklaard. Evenwel kan de patroon den werkman het bedrag der huisvesting aanrekenen.

II. Er kan geen voorschot op het loon gedaan worden, dan in geval van ziekte of werkstilstand. De patroon mag geene koopwaren op afrekening leveren.

III. De betaling mag niet geschieden in herbergen enz.

IV. De loonen, die de 7 fr. per dag niet te boven gaan, moeten te minste per 14 dagen betaald worden.

V. Het is aan meestergasten, bazen en anderen verboden, overeenkomsten te sluiten, die den werkman het vrije gebruik van zijn loon ontnemen.

VI. Er kan den werkman geene afhouding op zijn loon gedaan worden dan voor boeten, bijdragen op hulp- of voorzieningskassen of als voorschotten in geval van ziekte of werkstilstand : deze afhouding mag dan ten hoogste een vijfde van het werkloon bedragen.

VII. In geval de voorschotten gedaan zijn buiten gevallen van ziekte of stilstand, is de werkman niet verantwoordelijk voor de teruggaaf.

VIII. De voorschotten door of aan vrouw of huisgenooten gedaan, worden beschouwd als gedaan door of aan den patroon, of den werkman zelven.

IX. De patroon, die een der 6 hooger opgegeven artikels zou overtreden hebben, stelt zich bloot aan eene boete van 50 tot 2,000 fr.

Aan bestuurders, meestergasten, enz, kunnen dezelfde straffen opgelegd worden.

X. Indien het feit aan deze laatste door meesters of patronos opgelegd is, verminderd de boete van 26 tot 100 frank.

XI. De wet betreft noch de dienstboden, noch de landbouwwerklieden.

Tweede deel : Inbeslagneming der loonen.

I. Kunnen slechts voor de helft afgestaan of voor een vijfde aangeslagen worden, de sommen die aan werklieden of bedienden, als loon worden betaald.

II. Hetzelfde geldt voor de jaarwedden van bedienden of klerken van burgerlijke maatschappijen of bijzonderen voor zooveel hunne jaarwedde de 1200 fr. niet te boven gaat.

III. Deze wet is niet geldig voor de inbeslagnemingen en afstanddoening, die zouden plaats hebben krachtens artikel 203, 205 en 214 van het burgerlijk wetboek.

⁂

Het tongersch gemeenblad moet te vrede zijn. Gij weet nog wel, lezers, dat over eenigen tijd de felle bollen die in dat ding schrijven zich voor de verwereldlijking der hospitalen en voor de vervanging der zusters van liefde door wereldlijke ziekenoppassers verklaarden.

Welaan de gezen van Antwergen hebben naar de bevoegde overheid een verzoekschrift gezonden ten einde te bekomen dat de zusterkens uit het gasthuis verjaagd en door wereldlijke ziekediensters of mamezellen vervangen worden.

Wij melden het feit om u te toonen, lezers, hoever de geuzen hun ongodsdienstig fanatism drijven.

De gasthuisnonnen zijn engelen op aarde, die ouders en vrienden, geluk en genoegen vaarwel zeggen om in een treurig gasthuis hun leven te gaan slijten te midden van lijden en ziekte.

Wat hebben de heldhaftige volksvriendinnen aan de geuzen toch misdaan om zoo gehaat te worden ?

Niets. Maar zij dragen een kloosterkleed, het is de godsdienst die hunne zelfopoffering bezielt, en dat is genoeg : zij moeten weg ! Weg met de gasthuisnonnen !

En de arme zieken ?... De lijdende werkman ?. Wat gaat men er meê aanvangen ?

Daar komen de geuzen niet tusschen. Als de zusters maar weg zijn, meer vragen zij niet en de rest trekken zij zich niet aan.

En als de zusters door liberale ziekendienstersen zullen vervangen zijn, zullen er ook veel meer zieken zonder Sacramenten sterven.

Wat eene proei, niet waar, voor de voorstaanders der civiele begrafenissen ?

⁂

De toestand te Charleroi en in den Borinage is noch niet zonder eenige bekommering op te wekken. Voorzeker, tot hier toe, staat ons het gevaar nog niet dreigend voor de deur, maar het is met de werkstakingen gelegen, gelijk met het vuur dat smeult onder de asch. Er wordt iets vreeselijks uitgebroeid.

Nu valt deze koolmijn stil, morgen eene andere ; de arbeid wordt om het nietigstevoorwendsel gestaakt.

Soms schijnen de werklie aan een geheimzinnig ordewoord te gehoorzamen en kunnen zij zelf niet uitleggen, waarom zij hebben geweigerd in den put te dalen.

De ingezonden verslagen doen vreezen voor nieuwe onlusten in de aanstaande tijden, en het vreemd element onderscheidt zich in die beweging, vol gevaren.

Het bestuur der openbare veiligheid heeft zijne behendigste agenten langs dien kant uitgezonden om den waren toestand te kennen en, zoo mogelijk, die revolutionnaire handelingen te doen mislukken.

⁂

Wij hebben meen onzer laatste nummers gezegd, dat *citoyen* Vander Dorpe het onlangs te Brussel gekozen republikeinsch gemeenteraadslid, betreurd heeft getrouwheid aan den koning te moeten zweren, vermits deze verbintenis in strijd is met zijne overtuiging.

Na de brusselsche bladeren schrijven, heeft dit feit den pijnlijksten indruk op het Hof gemaakt, 't is nogtans niet het eenigste geval van dien aard dat zich in den omtrek van Brussel heeft voorgedaan : St-Gilles telt ook verkleefde republiekanen in zijnen raad.

En hoeveel liberalen zijn er niet, die slechts in schijn koningsgezind zijn, maar in het hart beete republikanen !

De gevaarlijkste zijn zelfs diegenen niet, welke, gelijk *citoyen* Vander Dorpe, rechtuit seggen wie zij zijn en wat zij willen : de Koning moet vooral die valsche mannen der Logie wantrouwen, die heel diep voor hem buigen, om alzoo zijn vertrouwen te winnen, en die hem heimelijk slechte raadgevingen geven, om hem alzoo in oppositie te brengen met de meerderheid van het land !

⁂

Het antwerp-d'Oultremont heeft eenen afgrond doen ontstaan tusschen de independente afgevaardigden van Brussel en hunne kiezers. Deze uitslag kan niet worden geboocheerd.

Behalve twee of drie volksvertegenwoordigers, die hunne zending beter verstaan en die het volk en de rechterzij rechtzinnig verkleefd zijn, heeft heel de brusselsche afvaardiging — zich zelven grootelijks benadeeld, met naar de linkerzij over te gaan en te trachten het ministerie langs dien kant meê te sleepen.

⁂

Er zullen nog verscheidene weken voorbijgaan voor dat het wetsontwerp d'Oultremont in de kamers zal besproken worden.

Landbouw.

Algemeene opmerkingen over de landbouw-waarde der commerciale meststoffen.

V.

De landbouw-waarde der meststoffen hangt vooral van hunne gelijkmaakbaarheid af. Hoe meer een meststof gelijkmaakbaar is, hoe grooter is zijne landbouw-waarde. In den landbouw zijn den de kapitalen die het snelste veranderen die het meesten intrest opbreugen. Nogtans moet men niet gelooven dat het overal en altijd geraadzaam is zeer krachtige meststoffen te gebruiken. Dikwijls zal de landbouwer intrest hebben, meststoffen te gebruiken waarvan de werking langzaam is en die minder kosten.

⁂

Wij hebben reeds gezien dat een meststof, om rechtstreeks gelijkmaakbaar te zijn, niet noodzakelijk oplosbaar in het water moet zijn. Inderdijks zijn alle in het water oplosbare meststoffen niet rechtstreeks gelijkmaakbaar. De mineraal phosphaten, onder vorm van stof, kunnen rechtstreeks tot voedsel der planten dienen. Integendeel zijn er vele landbouwkundigen die beweren dat het sulfermuur-zout van ammoniak (sulfate d'ammoniaque) hetgeen zeer oplosbaar in het water is, niet rechtstreeks gelijkmaakbaar is. Men is niet tot akkoord over de gelijkmaakbaarheid der verscheidene meststoffen.

⁂

De gelijkmaakbaarheid der stikstof inhoudende meststoffen. — De stikstof is het duurste der vruchtbaar makende elementen. Zij kost alleen zoo veel als de drie anderen te samen. De stikstof kan aan den grond onder verscheidene vormen tering gegeven worden. De verscheidene stikstof inhoudende meststoffen zijn verre van dezelfde natuurlijke en scheikundige hoedanigheden te bezitten.

⁂

De enkelvoudige stikstof (azote elementaire) of de niet samengevoegde stikstof, heeft niet de minste waarde. Dit element bevindt zich met onbepaalde hoeveelheid in de natuur. Het is een van die gassen die door hunne mengeling de lucht samenstellen. Is de enkelvoudige stikstof onder dezen vorm een voedsel voor de planten ?

G. Ville houdt het staande.

Boussingault heeft bewezen dat de stikstof, onder den vorm van gas, niet rechtstreeks tot de planten dient.

Noch de graanen noch de moesplanten kunnen rechtstreeks uit de stikstof onder vorm van gas, profijt trekken.

Deze laatste zijn verbeterende planten omdat

EEN DORP

ZOOALS ER GEEN TWEEDE BESTAAT.

(VERVOLG.)

— Maar dan, mijnheer !... Uwe hoogheid !... hadt gij mij wel eens kunnen waarschewen...

— En waarom dat ?

— Ah ! omdat i-dereen zoo maar niet naar Broek gaat.

— En wat verhindert ?

— Uwe hoogheid weet dit wel.

— Zeker weet ik het wel, liet ik er haastig op volgen, uit vrees van voor onkundig te worden gehouden omtrent iets, dat zelfs een hollandsche schipper niet onbekend was.

Dat geheim maakte mij echter nieuwsgierig en ten einde er, zoo mogelijk, een klein gedeelte van te ontdekken, hernam ik al lachende :

— Ik scherste ; ik ga niet te Broek woonen, ik ga het slechts bezoeken ; nog dezen avond keer ik naar Amsterdam,

— Gij gaat het maar bezoeken, sprak de schipper met zekere verontwaardiging, en liet met zijn riem ook zijn eerbied in het water vallen ; in dit geval, goede reis.

Hij stootte daarop met [illegible] den boot van den kant, als iemand die [illegible] gevoelt eene geheel nutteloze beleefdheid in acht genemen te hebben.

— A propos, schreeuwde hij mij een oogenblik later toe, neemt mijnheer zijnen knecht mede naar Broek ?

— Ja, ik neem hem mede, zoo gij het goed vindt.

— Zeker, mijnheer, zeker, volgt het kanaal maar, Broek is niet ver.

Hij vervolgde zijne reis en wij de onze.

— Gij moet toch bekennen, mijnheer, dat die twee lieden geene afspraak kunnen gemaakt hebben om van u te vernemen of gij al of niet het voornemen hebt mij naar Broek mede te nemen.

— Ik begin te gelooven, dat men het op uw leven heeft aangelegd, antwoordde ik mijn bediende al lachende.

— Ik weet niet wat zij willen, maar ronduit gezegd, ik brand van verlangen om de oorzaak hunner helsche nieuwsgierigheid te kennen.

— Beziers, hebt gij u misschien ongunstig over den hervormden godsdienst uitgelaten ?

— Ik lach met hunne hervormde of missvormde godsdienst.

— Hebt gij op deze of geene plaats ook over politiek gesproken ?

— Waarover kan men bij mogelijkheid met een Hollander spreken ?

— Hebt gij ?...

Maar wij bevonden ons eenslaps aan het einde van den boog van een dok, waarvan het gezicht ons trof. Beziers zelf zweeg om te bewonderen.

Wij waren werkelijk niet meer in Holland of in Europa maar te Nanking of te Peking, kortom voor de meest chinecesche stad van China. Van de vlakte van het stille meer, zoo groen als een smaragd, klom mijn blik van bewondering tot den omtrek der veelkleurige stad. Ieder huis drong door het azuur zijne puntige daken, die, als klompen gelegen, aan die der indiaansche tempels deed denken. En inderdaad het waren zulke tempels ; eenige van wit of blauwachtig porcelein, andere van steen, en weer andere van zuiver marmer, vergald hunt met gouden of zilveren schelletjes, en tusschen die groepen van luchtkasteelen, die men alleen op japansche kopjes of chinecesch verlakte windschermen aantreft, ontwaarde men boomen zoo als men er geene elders vindt, een gewas der verbeelding, gelijk aan die boomen welke Hoffmann half sluimerende teekende op de banken der koffiehuizen van Bamberg. Zij waren allen van het zelfde soort, allen dun en tenger met overtollig gebladerde kruinen, die als tulpen geschoren, of als met duizende kapellen overladen waren. Hunne bloemen slingerden naar het midden, even als de zorglooze vogels der tropische gewesten. Ik zag er die slechts witte knoppen hadden en niet een enkel blad. Verder hoopten zich bergen van rozen op, wezenlijk bergen van zestig voet en daarachter vertoonden zich wolken van klimop en kamperfoelie. De geuren van dit paradijs overstroomden ons nog op de plaats waar wij in stomme bewondering waren blijven stilstaan. Nu en dan zag men eenige schitterende vonken, die het prachtige en stille geheel als bliksemstralen doorkruisten. De zon wist niet hoe zij de weerde van zooveel schoons en harmonisch nog zou kunnen vermeerderen. Voegt bij deze schilderij, waarvan nog geen schilder getracht heeft de oorspronkelijkheid, rijkdom en frischheid na te bootsen, ook nog hare terugkaatsing in het donkere water van het meer. Welk een heerlijk afdruksel ! Men zou gezegd hebben dat het China was hetwelk op eene geheimzinnige wijze Europa kwam bezoeken en dat langzamerhand van uit zijn vloeibaar schip verrees om voor een oogenblik een paar arme reizigers te verrassen, die door de verwondering als verslagen zijn.

— Ik begin te beseffen, zegde Beziers toen hij weer spreken kon, waarom men zich verwonderde van mij bij u te zien ; wij zijn hier in het paradijs van Nederland en daar ik een Provincial ben....

— Zwijg toch, onnozele.

— Op mijn woord van eer ! riep Beziers uit, wij zijn hier in het paradijs van Nederland, zie slechts of er zich wel een enkel levendig wezen vertoont.

— Gij zijt gek, zoo dit het paradijs was, zou er zich wel iemand in bevinden.

— Gelooft gij dat, mijnheer ?

— Laat ons doorgaan, sprak ik tot Beziers en ons verzekeren of deze streek, deze tuin van tooverminnen ook bewoond is.

Wij poogden toen de Aziatische stad te naderen door een cirkelboog te volgen, die zij aan den oever van het meer beschreef. Na ongeveer tien minuten gaans over een weg, die veel beter onderhouden was dan de schoonste lanen van het park van St-Cloud, stonden wij voor een keurig bewerkt hek van vergald ijzer, dat, zooals wij toen bemerkten, het geheele wonderbare dorp omsingelde. De stof uitgezonderd, zoo hadden wij hier voor ons de onmetelijke keten van China. Waar wij toen stonden ontdekten wij nieuwe schoonheden, nieuwe wonderen, die wij van uit de verre perspectief niet hadden kunnen onderscheiden. In het noorden der stad bevindt zich eene laan van acasia's en tulpenboomen en aan het eind daarvan verheft zich eene kerk, die ze sluit als eenen gothischen medailjon. Tegen de gewoonte der optica aan, die meer weerde geeft aan de voorwerpen, naarmate men er zich van verwijdert, verloren de japansche huizen, de indiaansche hutten, de porceleinfabrieken niets van hunne bekoorlijkheden, nu wij ze van naderbij hunne bekoorlijkheden, nu wij ze van naderbij aanschouwden. De werkelijkheid, zoo het er eene was, het de voorspiegeling in haar geheel. Zelfs was, het de voorspiegeling in haar geheel. Zelfs kwamen duizend nieuwe wonderen onze blikken verrassen en benevelen. Wij drongen door tot in het hart van het toovergezicht en aanschouwden toen de van schijnpal gemaakte bruggen met hare leuningen van goed amber, de watervallen wier water in kommen van porphyrsteen werd opgevangen, de doolhoven van murtenbosmen, die allen uitloopen op eenen *pour* gebordurden pijl, in elke van wier vele openingen zich een zeldzame vogel bevond met een zwarten bek, purpere veeren en gouden kuif.

Men verbeelde zich of mijn lust ook groot was om dit Elizeesche veld, zoo kalm als de Eden, te naderen. Maar hoe er in te komen ? er was niet eene opening ; wij hadden altijd niet hek en zijn hinderpaal voor ons. In de hoop dat zich ergens eene opening zoude vertoonen gingen wij er langs en verrieten de boorden van het meer. Mijne hoop werd verwezentlijkt. Wij kwamen eindelijk aan eene poort, die echter gesloten was, maar aan een harer zijden versierd werd door een Ruweelen lint, waarvan ik dadelijk gebruik maakte. Ik belde en een man verschenen.

— Eindelijk zies wij dan een levendig wezen, riep Beziers uit.

Deze bewaarder, portier, want ik weet niet welken naam ik hem moet geven als ik mij zijne